

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5To/10/2019
Identifikačné číslo spisu:	9519100101
Dátum vydania rozhodnutia:	21.05.2020
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Hatala
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2020:9519100101.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Hatalu a členov JUDr. Juraja Klimenta a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci proti obžalovanému K. H., pre prečin poškodzovania finančných záujmov Európskych spoločností podľa § 261 ods. 1 Trestného zákona, na verejnom zasadnutí konanom 21. mája 2020 v Bratislave, o odvolaní obžalovaného K. H. proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu v Pezinku z 25. júla 2019, sp. zn. PK-1T/12/2019, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. f), ods. 3 Trestného poriadku z r u š u j e s a napadnutý rozsudok vo výroku o náhrade škody.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku sa poškodený - Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Humenné, Kukorelliho 1, 066 70 Humenné, IČO: 30794536, s nárokom na náhradu škody odkazuje na správne konanie.

Odôvodnenie

Špecializovaný trestný súd v Pezinku, rozsudkom z 25. júla 2019, sp. zn. PK-1T/12/2019, podľa § 261 ods. 1 Trestného zákona uznal obžalovaného K. H., za vinného z prečinu poškodzovania finančných záujmov Európskych spoločností podľa § 261 ods. 1 Trestného zákona na skutkovom základe, že

obv. K. H. konajúci za spoločnosť DD Trading, s. r. o., so sídlom Karpatské námestie 10A, 831 06 Bratislava (do 13.02.2017 Komenského 2776/23, 069 01 Snina, ďalej aj „DD Trading, s. r. o.“), po podaní žiadosti o poskytnutie finančných príspevkov na podporu pracovných miest v rámci národného projektu „Cesta z kruhu nezamestnanosti“ s prílohami dňa 06.04.2016, uzatvoril dňa 25.05.2016 s Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Humennom Dohodu č. 16/35/054/101 o poskytnutí finančných príspevkov na podporu vytvárania pracovných miest v rámci národného projektu „Cesta z kruhu nezamestnanosti“ podľa § 54 ods. 1 písm. a) zákona č. 5/2004 Z. z. o službách zamestnanosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Dohoda č. 16/35/054/101“), na základe ktorej sa v zmysle článku II. bodov 2, 9 a 11 článku IV. bodu 9 zaviazal vytvoriť a udržať dve pracovné miesta po dobu najmenej 15 mesiacov, t. j. najmenej do 31.08.2017, pričom tieto dve pracovné miesta po dohodnutú dobu neudržal, k 31. januáru 2017 ako jediný spoločník

a konateľ účelovo previedol spoločnosť DD Trading s. r. o. na iný subjekt, dňa 28. februára 2017 osobne ukončil pracovný pomer so zamestnancom spoločnosti DD Trading, s. r. o. P. I. a dňa 02. marca 2017 osobne ukončil pracovný pomer so zamestnancom spoločnosti DD Trading, s. r. o. X. H., pričom neoznámil Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Humennom písomne zmenu dohodnutých podmienok najneskôr do 30 kalendárnych dní odo dňa, kedy skutočnosť nastala, vrátane povinnosti oznámenia každého skončenia pracovného pomeru zamestnancov, na ktorých sa poskytujú finančné príspevky, po predčasnom skončení pracovného pomeru týchto zamestnancov ich pracovné miesta nepreobsadil, v dôsledku čoho, aj keď bol povinný vrátiť Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Humennom pomernú časť z poskytnutého príspevku spolu vo výške 5.746,26 eura, zodpovedajúcu obdobiu, počas ktorého neudržal pracovné miesta, túto pomernú časť poskytnutého príspevku doposiaľ nevrátil, čím takýmto nevrátením finančných prostriedkov od 28. februára 2017 vo výške 1.066,45 eura a od 2. marca 2017 vo výške 889,13 eura, spôsobil škodu Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Humennom, Kukorelliho 1, 066 70 Humenné v celkovej výške 1.955,58 eura zodpovedajúcej 85% celkovej nevrátenej pomernej časti poskytnutého príspevku zo zdrojov Európskeho sociálneho fondu.

Prvostupňový súd obžalovanému za spáchanie predmetného trestného činu podľa § 261 ods. 1, § 38 ods. 2, ods. 3, § 36 písm. j) Trestného zákona uložil trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov. Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona mu výkon trestu podmienene odložil a v zmysle § 50 ods. 1 Trestného zákona určil skúšobnú dobu 1 (jeden) rok. Podľa § 287 Trestného poriadku obžalovanému K. H. uložil povinnosť poškodenému Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Humenné, Kukorelliho 1, 066 70 Humenné, IČO: 30 794 536, nahradiť škodu vo výške 1.955,58 eura.

Obžalovaný K. H. podal proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu 13. augusta 2018 odvolanie. Obžalovaný na výzvu súdu na zaslanie písomných dôvodov odvolania podľa § 311 Trestného poriadku, listom elektronickým podaním z 23. októbra 2019, oznámil, že obhajca obžalovaného - JUDr. Miroslav Korch dňa 15. septembra 2019 zomrel a z tohto dôvodu nemôže písomne odôvodniť odvolanie proti napadnutému rozsudku.

Prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky sa k odvolaniu obžalovaného nevyjadril, na verejnom zasadnutí navrhol odvolanie obžalovaného zamietnuť podľa § 319 Tr. por.

Poškodený Úrad práce sociálnych vecí a rodiny v Humennom sa k odvolaniu obžalovaného nevyjadril.

Najvyšší súd ako súd odvolací na základe riadne a včas podaného odvolania obžalovaného preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov rozsudku, proti ktorým podal obžalovaný odvolanie, ako i správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, prihliadajúc pritom i na vady, ktoré neboli odvolaním vytýkané a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné. Najvyšší súd po vykonaní prieskumu zistil, že v konaní boli dodržiavané procesné pravidlá v súlade s Trestným poriadkom, a že v tomto smere neboli porušené obhajobné práva obžalovaného. Naopak, trestné konanie bolo vykonané tak, aby bolo naplnené ich právo na spravodlivý proces v súlade s princípmi kontradiktórneho konania.

Po preskúmaní obsahu predloženého spisového materiálu odvolací súd zistil, že orgány činné v trestnom konaní postupovali tak, aby bol náležite zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Podľa názoru odvolacieho súdu všetky dôkazy v predmetnej veci boli získané zákonným spôsobom a prvostupňový súd ich hodnotil jednotlivo aj v ich súhrne podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu, pričom sa dôsledne riadil ustanovením § 2 ods. 12 Trestného poriadku. Odvolací súd preto konštatuje, že dokazovanie bolo vykonané v dostatočnom rozsahu, v intenciách § 2 ods. 10 Trestného poriadku, a preto nepovažuje vykonávanie ďalších dôkazov za potrebné.

Prvostupňový súd v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Trestného poriadku v odôvodnení rozsudku dostatočne dôkladne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a akými úvahami sa spravoval pri vyhodnotení vykonaného dokazovania. Z odôvodnenia

rozsudku je tiež zrejme ako sa prvostupňový súd vyrovnal s obhajobou obžalovaného a tiež akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázkach ich viny a uloženého trestu. Z uvedených dôvodov sa najvyšší súd s dôvodmi napadnutého rozsudku stotožnil, tam uvedené závery si osvojil a v podrobnostiach na tieto odkazuje.

Odvolací súd má povinnosť preskúmať zákonnosť a odôvodnenosť len tých výrokov rozsudku, proti ktorým podal odvolateľ odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré rozsudku predchádzalo, ako porušenie ustanovení o konaní mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba (§ 307 ods. 2). Odvolací súd nebude preskúmať zákonnosť a odôvodnenosť tých výrokov rozsudku, ktoré nikto nenamieta, okrem prípadu uvedeného v § 317 ods. 2 Trestného poriadku, kedy musí preskúmať aj výrok o treste a ďalšie na výrok o vine nadväzujúce výroky, hoci odvolaním podaným len v prospech obžalovaného bol napadnutý iba výrok o vine. Na také chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne odvolací súd len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Právo na obhajobu patrí k základným atribútom spravodlivého procesu, zabezpečuje rovnosť zbraní medzi obvineným na jednej strane a prokurátorom na druhej strane. Je jedným zo základných práv obvineného, ktoré je zakotvené v čl. 50 ods. 3 Ústavy a čl. 40 ods. 3 Listiny základných práv a slobôd a zásada práva na obhajobu je upravená aj v § 2 ods. 9 Trestného poriadku. Podstatou práva na obhajobu je zabezpečiť obhajovanie práv obvineného tak, aby v konaní boli objasnené všetky skutočnosti svedčiacie v prospech obvineného, aby páchateľ bol odsúdený len za to, čo spáchal. Právo na obhajobu sa vzťahuje na celé konanie, a preto jeho porušenie je aj dôvodom na podanie dovolania [§ 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku]. Zákon pre uplatnenie dovolacieho dôvodu predpokladá len zásadné porušenie práva na obhajobu (teda nie každé porušenie práva na obhajobu).

V súvislosti s eventúalnym porušením dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku odvolací súd poukazuje na to, že obvinený v prípravnom konaní 17. augusta 2018 udelil plnú moc na zastupovanie v trestnom konaní pre prečin poškodzovania finančných záujmov Európskej únie podľa § 261 Trestného zákona obhajcovi JUDr. Miroslavovi Korchovi. Odvolací súd nie je oprávnený akýmkoľvek spôsobom hodnotiť kvalitu poskytovaných právnych služieb, ani nemôže v tomto smere do výkonu obhajoby zasahovať, pretože ide výlučne o vzťah medzi advokátom ako obhajcom na strane jednej a klientom ako obžalovaným na strane druhej, čo sa vzťahuje aj na prípady, keď obžalovanému je obhajca ustanovený súdom. Z obsahu spisu vyplýva, že právo na obhajobu obžalovaného bolo v priebehu trestného konania zachované, pričom obžalovaný mal možnosť zúčastňovať sa pojednávani a uplatňovať svoje práva či už osobne, alebo prostredníctvom obhajcu, pričom toto svoje právo v priebehu prípravného konania aj na hlavnom pojednávaní aktívne využíval. Z uvedeného vyplýva, že v celom trestnom konaní bol obžalovaný zastúpený obhajcom, teda jeho práva boli v plnom rozsahu zabezpečené. Pokiaľ ide o absenciu odôvodnenia odvolania obžalovaného proti prvostupňovému rozsudku, zo súdneho spisu je zrejme, že obžalovaný bol súdom opakovane vyzvaný na odôvodnenie podaného odvolania podľa § 311 Trestného poriadku, pričom prípisom z 12. septembra 2019, sp. zn. PK-1T/12/2019, bolo odvolateľovi oznámené vyhovie požiadavke na predĺženie lehoty na zaslanie dôvodov odvolania, a to v lehote do 27. septembra 2019. V nadväznosti na oznámenie o úmrtí zvoleného obhajcu, JUDr. Miroslava Korcha dňa 15. septembra 2019, odvolací súd upriamuje pozornosť na skutočnosť, že listom zo 4. decembra 2019 bolo obžalovanému oznámené, že Mgr. Radovan Muzika, advokát, bol dedičmi po nebohom splnomocnený na likvidáciu jeho advokátskej kancelárie s tým, že podľa § 33b ods. 1 písm. b) zák. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka plnomocenstvo zanikne, ak splnomocnenec zomrie s tým, že tak má možnosť zvoliť si iného advokáta na poskytovanie právnych služieb. Splnomocnenec usmernil odvolateľa, že všetky finančné práva a povinnosti z poskytovania právnych služieb prechádzajú na dedičov nebohého, pričom všetky doklady a písomnosti zverené zomrelému obhajcovi v súvislosti s poskytovaním právnych služieb budú obžalovanému vydané označeným dedičom, a to JUDr. Richardom Korchom, LL.M., synom nebohého obhajcu. Obžalovaný si napriek predmetnému oznámeniu splnomocneného likvidátora ďalšieho obhajcu na zastupovanie v trestnom konaní nezvolil, ustanovenie obhajcu nežiadal a odvolanie podané pôvodne zvoleným zosnulým obhajcom doposiaľ nezdôvodnil. Možno tak konštatovať, že nedošlo k zásadnému porušeniu práva obžalovaného na obhajobu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku.

Podľa § 261 ods. 1 Trestného zákona v znení účinnom od 01. januára do 30. júna 2016, kto použije alebo predloží falšovaný, nesprávny alebo neúplný výkaz alebo doklad, alebo neposkytne povinné údaje, alebo použije prostriedky zo všeobecného rozpočtu Európskych spoločenských, z rozpočtu spravovaného Európskymi spoločensťami alebo v zastúpení Európskych spoločenských na iný účel, ako boli pôvodne určené, a tým umožní spôsobenie sprenevery alebo protiprávne zadržanie prostriedkov z uvedeného rozpočtu, potrestá sa odňatím slobody na šesť mesiacov až tri roky.

Trestný čin poškodzovania finančných záujmov Európskej únie; jednočinný súbeh s trestným činom subvenčného podvodu.

I. Pri trestnom čine poškodzovania finančných záujmov Európskej únie podľa § 261 Trestného zákona sú v odseku 1 tohto ustanovenia popísané tri možné alternatívy konania páchatel'a („použitie alebo predloženie výkazu, resp. dokladu", „neposkytnutie povinných údajov" a „použitie prostriedkov" spojené s ďalšími okolnosťami), ako aj dva rôzne následky, ktoré páchatel' môže takým konaním spôsobiť (jednak „spôsobenie sprenevery" a jednak „protiprávne zadržanie prostriedkov").

Vychádzajúc zo záveru uvedeného v predchádzajúcom odseku, „spôsobenie sprenevery" v zmysle § 261 ods. 1 Trestného zákona nie je zadaním ďalšieho konania páchatel'a (ako kumulatívne požadovaného skutku), ktoré by nadväzovalo na „použitie alebo predloženie výkazu, resp. dokladu", „neposkytnutie povinných údajov" alebo „použitie prostriedkov" podľa predchádzajúcej časti formulácie dotknutého ustanovenia. Ide o definíciu jednej z alternatív následku vyvolaného konaním páchatel'a (súčasť popisu tzv. objektívnej stránky).

Na účel aplikácie § 261 ods. 1 Trestného zákona: „spôsobenie sprenevery" obsahovo zodpovedá následku trestného činu sprenevery podľa § 213 ods. 1 Trestného zákona (ako trvalé prisvojenie si poskytnutých prostriedkov); „protiprávne zadržanie prostriedkov" obsahovo zodpovedá následku trestného činu neoprávneného užívania cudzej veci podľa § 215 ods. 1 Trestného zákona (ako neoprávnené prechodné užívanie prostriedkov, neskôr refundovaných poskytovateľovi alebo dodatočne použitých na pôvodne určený účel). Rozhodujúcim kritériom rozdielu medzi oboma druhmi následku je špecifikácia úmyslu páchatel'a v čase jeho konania.

Použitím poskytnutých prostriedkov na iný než pôvodne určený účel (následok spôsobený páchatel'om) v úmysle vyvolať taký stav trvale (nie len prechodne „zapožičať" prostriedky sebe alebo inému), teda dochádza k spáchaniu - pri splnení aj ostatných zákonných znakov - trestného činu poškodzovania finančných záujmov Európskej únie podľa § 261 Trestného zákona. Na uvedenej kvalifikácii nič nemení ani okolnosť, ak ku škode došlo spätnou refundáciou finančných prostriedkov, ktoré ich prijímateľ už skôr vynaložil na iný než pôvodne určený účel; prijatie, resp. ponechanie si takto vyplatených prostriedkov je porušením účelovo určeného zverenia finančných prostriedkov, a to zverenia len na oprávnenú spätnú úhradu (ide teda o spôsob „prisvojenia si" určitej peňažnej hodnoty).

II. Jednočinný súbeh trestných činov je charakterizovaný jedným konaním páchatel'a, ktorým sú (v rámci dotknutého skutku) vyvolané dva rôzne následky. Také následky teda nie sú totožné právne ani fakticky (z hľadiska faktických okolností, ktoré sú kvalifikačným podkladom).

Jednočinný súbeh trestného činu poškodzovania finančných záujmov Európskej únie podľa § 261 Trestného zákona a trestného činu subvenčného podvodu podľa § 225 Trestného zákona je možný pri kumulácii rôznych následkov zodpovedajúcich škode; škoda ako kvalifikačný moment sa delí medzi obe právne kvalifikácie podľa pôvodného zdroja finančných prostriedkov, ktorých sa týka následok vyvolaný konaním páchatel'a (jednak prostriedky poskytnuté Slovenskej republike Európskou úniou - § 261 Trestného zákona a jednak prostriedky z iných verejných zdrojov pokrytých § 225 Trestného zákona (R 98/2018)).

Odvolací súd z napadnutého rozsudku zistil, že prvostupňový súd založil uznanie obžalovaného za vinného z prečinu poškodzovania finančných záujmov Európskych spoločenských podľa § 261 ods. 1 Trestného zákona na skutkovom zistení, že obžalovaný ako štatutár zamestnávateľa dňa 25. mája 2016

podpísal dohodu č. 16/35/054/101. V zmysle čl. I bodu 3 Dohody, upravujúceho vzájomný pomer spolufinancovania - 85% z Európskeho sociálneho fondu a 15 % zo štátneho rozpočtu. Obsadené pracovné miesta mali byť minimálne na dobu 15 mesiacov (čl. II bod 2). Obžalovaný ako zamestnávateľ bol v zmysle zmluvy povinný písomne oznámiť každú zmenu do 30 kalendárnych dní úradu (čl. II bod 9). Z čl. V bod 9 plynula zamestnávateľovi v prípade nesplnenia podmienky doby povinného udržania pracovného miesta povinnosť vrátiť úhradu pomernej časti poskytnutého príspevku. Prechod a prevod práv a povinností účastníkov tejto dohody na tretie osoby nebol v zmysle čl. VII bod 5 Zmluvy možný, ktoré povinnosti však obžalovaný protiprávnym konaním porušil, nakoľko pod dohodnuté obdobie pracovné miesta, na ktoré bol poskytnutý príspevok neudržiaval a ako konateľ obchodnú spoločnosť DD Trading, s. r. o. zmluvou o prevode obchodného podielu, schválenou 30. januára 2017 jediným spoločníkom vykonávajúcim právomoc valného zhromaždenia, previedol obchodný podiel v spoločnosti na nadobúdateľa, spoločnosť Leader Group Ltd., so sídlom Global Gateway 8, Rue de la Perle, Providence 8, Mahé, Seychelská republika.

Odvolaciemu súdu však nie je zrejmá právna kvalifikácia spáchaného skutku, a to „len“ v zmysle § 261 ods. 1 Trestného zákona ako prečinu poškodzovania finančných záujmov Európskych spoločenstiev, nakoľko z ustálenej prvostupňovej skutkovej vety vyplýva, že obžalovanému bol poskytnutý finančný príspevok z národného projektu „Cesta z kruhu nezamestnanosti“, a to v zmysle Dohody č. 16/35/054/101 o poskytnutí finančných príspevkov na podporu vytvárania pracovných miest v rámci uvedeného národného projektu, uzatvorenej 6. apríla 2016 s Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny, pričom sa v zmysle čl. II bodov 2, 9 a čl. IV bodu 9 zaviazal vytvoriť a udržať dve pracovné miesta po dobu najmenej 15 mesiacov, a teda do 31. augusta 2017. Obžalovanému ako zamestnávateľovi tak bol na podklade predmetnej dohody poskytnutý prostredníctvom Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny príspevok vo výške 5.746,26 eura. Vzhľadom na nesplnenie podmienky udržania vytvorených pracovných miest mu vznikla povinnosť vrátiť úradu pomernú časť poskytnutého príspevku vo výške zodpovedajúcej obdobiu, počas ktorého neudržiaval pracovné miesta, a to novovytvorené miesta zamestnancov od 1. júna 2016 pre X. H., na druh práce stavebný rozpočtár, kalkulanta a od toho istého dňa tiež pre Mgr. Janu Záhradníkovú, na druh práce odborný pracovník mzdovej agendy, pre zamestnávateľa DD Trading s. r. o.. Vzhľadom na konštatované porušenie Dohody, vznikla za obdobie od 28. februára 2017 povinnosť vrátiť pomernú časť príspevku vo výške 1.066,45 eura a od 2. marca 2017 vo výške 889,13 eura, a teda mu vznikla povinnosť uhradiť škodu v celkovej výške 1.955,58 eura zodpovedajúcej 85% celkovej nevrátenej pomernej časti poskytnutého príspevku zo zdrojov Európskeho sociálneho fondu. Z oznámenia podozrenia z trestnej činnosti Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny z 22. februára 2018, HE1/OK/KON/2018/3, je však nepochybné, že finančné príspevky poskytnuté na základe dohody pozostávali z príspevku zo štátneho rozpočtu a z príspevku Európskeho sociálneho fondu so vzájomným pomerom spolufinancovania 15% ku 85%. Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Humenné v oznámení skonštatoval, že vzhľadom na nesplnenie podmienky v zmysle čl. V bod 9 udržania pracovného miesta po dohodnutú dobu, vznikla povinnosť vrátiť pomernú časť poskytnutého príspevku vo výške 2.300,68 eura s tým, že ide o podozrenie z trestnej činnosti, ktorého sa mal menovaný dopustiť podľa § 225 Trestného zákona tým, že vylákal príspevok zo štátneho rozpočtu, ktorého poskytnutie alebo použitie je podľa zákona o štátnych službách zamestnanosti viazané na podmienky, ktoré nespĺňa tým, že ho uvedie do omylu v otázke ich splnenia a podľa § 261 Trestného zákona tak, že použil alebo predložil falšovaný, nesprávny, alebo neúplný výkaz, alebo doklad, alebo neposkytol povinné údaje, alebo použil prostriedky zo všeobecného rozpočtu EU, z rozpočtu spravovaného EU alebo v zastúpení EÚ na iný účel, ako boli pôvodne určené a tým umožnil spôsobenie sprenevery alebo protiprávne zadržanie prostriedkov z uvedeného rozpočtu. Obžalovaný bol zo strany úradu práce taktiež vyzývaný na vrátenie alikvótnej čiastky príspevku vo výške 2.300,68 eura (č. 1. 45, 46, 47), pričom predmetná suma zodpovedá výpočtu alikvótnej sumy príspevku z (č. 1. 52).

Zo skutkového stavu, ako aj z predložených dôkazov, je podľa názoru odvolacieho súdu zrejmé, že obžalovaný protiprávnym konaním spôsobil škodu aj nevrátením prostriedkov poskytnutých zo štátneho rozpočtu, ako táto skutočnosť plynie aj z relevantných ustanovení o skladbe poskytnutého prostriedku z hľadiska použitia prostriedkov zo štátneho rozpočtu a z rozpočtu Európskych spoločenstiev v zmysle uzatvorenej Dohody č. 16/35/054/101, zo 6. apríla 2016, ako aj z oznámenia úradu práce o podozrení z

trestnej činnosti, ktorá skutočnosť by podľa názoru odvolacieho súdu mala za následok kvalifikáciu spáchaného trestného činu aj podľa § 225 ods. 1 Trestného zákona ako spáchanie subvenčného podvodu, a to v jednočinnom súbehu zo spáchaným prečinom poškodzovania finančných záujmov Európskych spoločenstiev podľa § 261 ods. 1 Trestného zákona v zmysle vyššie citovanej judikatúry najvyššieho súdu, aj keď len v rozsahu spáchania malej škody (R 98/2018). V nadväznosti na uvedené by spáchanie viacerých trestných činov v jednočinnom súbehu bolo potrebné zohľadniť aj pri ukladaní trestu, a to úhrnného trestu v zmysle § 41 ods. 1 Trestného zákona. Vzhľadom na skutočnosť, že predmetná kvalifikácia nebola v odvolacom konaní namietaná ako aj s poukazom na to, že odvolanie bolo podané len zo strany obžalovaného a s tým súvisiacu zásadu zákazu zmeny k horšiemu (zákaz reformatio in peius) vyjadrenú v § 322 ods. 3 Trestného poriadku, ovládajúcu odvolacie konanie, odvolací súd predmetné skutočnosti konštatuje len nad rámec odvolacieho konania, tak ako bol vymedzený a určený nekvalifikovaným odvolaním obžalovaného K. H.

Nakoľko vo vzťahu ku skutkovým zisteniam tvoriacim podstatu súdeného trestného činu, je napadnutý rozsudok výsledkom konania, v ktorom sa dôsledne postupovalo podľa Trestného poriadku a v ktorom nedošlo k žiadnym takým procesným chybám, ktoré by mohli mať zásadný vplyv na objasnenie skutkového stavu veci, najmä pokiaľ ide o zistenie, že sa skutok, ustálený v odsudzujúcej výrokovej časti napadnutého rozsudku stal spôsobom tam popísaným a že tento spáchal obžalovaný K. H., by nezostalo odvolaciemu súdu nič iné, ako nekvalifikované odvolanie obžalovaného zamietnuť ako nedôvodné.

Avšak odvolací súd sa nestotožnil s rozhodnutím o náhrade škody. Tunajší súd zatiaľ nezmenil svoj názor zhrnutý v stanovisku 1 TPJ 30-60/2017 a následnými rozhodnutiami, ktoré vzťahovali toto stanovisko aj k otázke náhrady škody v súvislosti s trestným činom podľa § 261 Trestného zákona, nakoľko takto uplatnený nárok má administratívnoprávnu povahu a rozhodnutia o nich podliehajú prieskumu správneho súdu.

Z uvedených dôvodov rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku, pričom ostatné výroky zostali nedotknuté.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.